

Ord — vil sige i sin Forklaring. Ministeren udtaler, at det kun var for Borgfredens Skyld. Nej, hvis det kun var for Borgfredens Skyld, havde det højtærede Ministerium handlet ganske uforsvarligt ved at anvende saa uhyre store Summer og lægge saa store personlige Byrder paa Befolkningen, som Ministeriet har maattet gøre under Krigsperioden.

Ministeren mener ikke, at det, der sker ved dette Lovforslag, forgriber Fremtidsordningen. Men hvis man nu nedlægger dette Regiment, og man dog ved Fremtidsordningen skulde komme til det Resultat, at man alligevel faar Brug for forøget Artilleri, saa tilføjer man jo Forsvarsvæsenet en ikke ubetydelig Skade ved først at splitte disse Kræfter og formodentlig bringe en hel Del af Befalingsmændene til at gaa ud af aktiv Tjeneste. Ministeren regner ikke med, at vi under en ny Hærordning skulde faa Brug for større Artilleri, end vi har i det nuværende Feltartilleri. Det er der ingen af os, der ved; det bliver maaske mindre, det bliver maaske større. Ingen af os ved, hvilke Krav den politiske Situation og maaske Folkenes Forbund vil stille til os. Ministeren synes at have den mærkværdige Opfattelse, at det for os her i Danmark gælder om at gaa i Spidsen. Det er os, der først og fremmest skal reducere vort Hærvæsen, saa vil de andre Stater nok følge efter, vi skal være toneangivende paa dette Omraade. Hvis det ikke var saa alvorlig en Sag, vilde det nærmest være humoristisk at høre Ministeren udtale sig saaledes om et Spørgsmaal som dette. Ministeren sagde: Vi kan aldrig her skabe Forsvarsmidler, der kan sikre os i nogen Tid. Ja, men det er dog det, den højtærede Minister selv har været med til i alle de 5 Krigsaar. Den højtærede Minister har været med til at søge at tilvejebringe et Værn, der skulde bevirke, at Danmark kunde holde sig i nogen Tid.

Den højtærede Minister ansaa det for nødvendigt hurtigt at komme til en Afgørelse: det var en utaalelig Tilstand for Befalingsmændene at leve under; de levede i Usikkerhed, thi de vidste ikke, hvorledes Fremtiden vilde blive for dem, om der vilde blive Brug for dem eller ej. Naar der hersker saa stor Usikkerhed i Hæren, og naar der kommer en saadan Opløsning i Hæren, som der er, er det sikkert den nuværende Forsvarsminister, der bærer Skylden derfor.

Forsvarsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Mægaard) nedlagde jo en næsten højtidelig Protest mod mine Udtalelser om, at vi ved dette Lovforslags Gennemførelse løste et gammelt Stridsspørgsmaal. Vi rykkede kun Tidspunktet længere frem, end det var fastsat efter den tidligere Lov, sagde det ærede Medlem. Heri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Da man i 1909 gennemførte Loven, blev den gennemført ved en Overenskomst mellem tre Retninger. Af disse tre Retninger stod de to paa den Opfattelse, at naar Københavns Befæstning fjernedes, skulde der til Gengæld sættes andre Fæstningsværker i Stedet. Derfor løser man i Virkeligheden et gammelt Stridsspørgsmaal om Københavns Befæstning, naar man nu naar til at gennemføre Nedlæggelsen af Landbefæstningen, uden at man fra et Flertal i dette Ting rejser Kravet om at sætte andre Fæstningsværker i Stedet. I alle Tilfælde kommer Spørgsmaalet ud af Verden og kommer tidligere ud af Verden paa den Maade, her er foreslaaet, og det tillægger jeg for min Del en ikke ringe Betydning.

Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at man med Hensyn til Ammunitionens Bevogtning maatte tage et særligt Hensyn til Teknikerne, og at man ikke maatte se paa dette som paa saa mange andre Spørgsmaal, hvor man blev nødt til at sætte sig ud over de teknisk militærkyndiges Krav. I denne Henseende er jeg enig med det ærede Medlem, naar han betoner, at dette er et Spørgsmaal, hvor man har et betydeligt Ansvar, saafremt der skulde ske en Ulykke med saadanne Ammunitionsbeholdninger. Jeg tror ogsaa, at vi bør bestræbe os for baade at faa denne Ammunition anbragt mere betryggende, end den efter den hidtidige Ordning har været anbragt, og tillige at faa gennemført en omhyggelig Bevogtning af de paa-gældende Magasiner. Det kan jo ikke siges, at den Bevogtning, vi for Tiden har med Hensyn til Forterne og Vestenceinten, er af en meget virksomhedsfuld Karakter over hele Linien. Det er nu for Tiden meget hyppigt Skildvagter, der foretager denne Bevogtning, og som med meget lang Tids Mellemlum kommer dertil, og nogen afgørende Betryggelse ligger der ikke i hele den bestaaende Tilstand. At man i den Henseende har Brug for en strengere Bevogtning, naar man paa en Plads samler mere, end der hidtil har været samlet, kan jeg give det ærede Medlem Ret i.